

5
نشریه اسلامی

باسم تعالی

المنشور

الرابطة الثقافية الإسلامية العالمية
International Islamic Cultural Association
انجمن فرهنگس جهانس اسلامی

تاریخ: 2013/5/24 شماره: 5

پاسخگوی پرسش های دانشجویان مسلمان

www.khetabat.com

(س) 1- با کمال تأسف در جامعه ما نفاق زیاد شیوع یافته است، لطفا در مورد یکپارچگی و اهمیت آن از نظر اسلام معلومات ارایه نمائید.

امت اسلامی راست تا متحداً و با نیروی کامل به دین مقدس اسلام متمسک شوند تا هر گونه تصور دخالت نفاق انگیز شیاطین منتفی گردد.

الله تبارک و تعالی چنین دستور می دهد: [وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا] (و چنگ افکنید برسن خدا همه شما و پراکنده مشوید) سوره آل عمران - 103

در آیت مذکور جوامع اسلامی امر به اتحاد و اجتماع و نهی از تفرق و نزاع شده اند پس **بر امت است تا با شیرازه روحی و پیوند ایمانی وحدت همگانی را تأمین نمایند.**

خداوند جل جلاله تکاتف و به یکدیگر یاری و همکاری افراد و محکم و استواری صفوف را می پسندد: [إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْضُومٌ] (به تحقیق الله دوست میدارد آنان را که می جنگند در راه او صف زده گویا ایشان دیواری آمیخته با سرب اند) بناهای با یکدیگر چسبیده اند. (سوره الصف-4)

هویت واضح ثابت مستقل متمیز (امت اسلامی) همانا وحدت مبنی بر توحید است که با آن از سایر امم و ملل تمیز و شناسایی می گردد. کفار از توحید و یکتاپرستی انحراف نموده و به عقاید موضوعه و

گروههای متفرقه تقسیم شدند که قرآن عظیم الشان از تشبیه شدن به این عمل مشرکین متفرقین نهی می فرماید: [وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنَ الَّذِينَ قَرَّرُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا كُلُّ حِزْبٍ يَمَّا لَدَيْهِمْ قَرْحُونَ] (و مباشید از مشرکان، از آنانکه رخنه انداختند در دین خود (پراکنده ساختند دین خود را) و شدند گروه گروه، هر گروهی به آنچه نزدشان است خورسندند) سوره الروم-31-32

همه بنی نوع انسان فرزندان یک پدر و مادر یعنی (آدم و حوا) می باشند و نژادها و قبیله ها جهت شناسایی و تعریف و اخبار بوده و نه معیار برتری و فضیلت و افتخار، پس نباید باعث غرور و تفاخر و عصبیت و نفاق گردند، زیرا معیار اصیل مجد و شرف همانا اخلاق و تقوا می باشد و **جهان بینی**

اسلامی اجازه نمی دهد که انسان زندانی چهار دیوار قومیت پرستی شود. [يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا

خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

(ای مردمان! ما شما را از مرد و زنی (به نام آدم و حواء) آفریده‌ایم، و شما را تیره تیره و قبیله قبیله نموده‌ایم تا همدیگر را بشناسید (و هر کسی با تفاوت و ویژگی خاص درونی و بیرونی از دیگری مشخص شود، و در پیکره جامعه انسانی نقشی جداگانه داشته باشد). بی‌گمان گرامی‌ترین شما در نزد خدا متقی‌ترین شما است. خداوند مسلماً آگاه و باخبر (از پندار و کردار و گفتار شما، و از حال همه کس و همه چیز) است.) سورة الحجرات-13

قبل از اسلام در میان عرب جدال و قتال و نفاق و شقاق عمومیت داشت، قبایل با اندک نزاع با یکدیگر در می‌آویختند، و قرن‌ها آتش جنگ خاموش نمی‌شد، در بین دو قبیله نیرومند مدینه (اوس) و (خزرج) سلسله رقابت‌های حربی بغض و عداوت دیرینه به هیچ صورت خاتمه نمی‌یافت همه تشنه خون و آرزومند ریختن شرف و آبروی یکدیگر بودند در این اثنا حضرت محمد رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) با احکام عالم شمول توحید و معرفت، اتحاد و اخوت مبعوث گردید، مردم همه متحد شده تمام مخالفت‌های خود را سوی او متوجه گردانیدند، کینه و عداوت دیرینه را گذاشته و دشمنی و خصومت رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) را مطمحن نظر قرار دادند، از نصایح او مضطرب می‌شدند و دور می‌گریختند، هیچ قوتی در دنیا موجود نبود که در آن درندگان خون خوار و گروه بهائم کردار، روح معرفت الهی و حب نبوی را بدمد و همه را به زنجیر اخوت و الفت بندد و مطیع اوامر و عاشق جان نثار رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) گرداند، بدون شبهه اگر همه گنجهای جهان حرف می‌شد این مقصد که محض بر جهت و اعانت الهی به چنین سهولت حاصل گردید بدست نمی‌آمد، خداوند متعال الفت یکی را بیش از برادر حقیقی در دل دیگری افکند و سپس رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) را مرکز اجتماعی اتفاق و اتحاد مومنین گردانید. گردانیدن دلها به یک باره گی تنها در توانایی خدای متعال است، در وقت شدت و ضرورت همه را به یک نقطه محبت و الفت جمع نمودن به کمال حکمت او تعالی دلالت می‌کند: [وَأَن يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ نَصْرَهُ وَبِالْمُؤْمِنِينَ وَالْفَافَّ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ] (و اگر بخواهند تو را فریب دهند (و منظورشان از گرایش به صلح، مکر و کید باشد، باکی نداشته باش، چرا که) خدا برای تو کافی است. او همان کسی است که تو را با یاری خود و توسط مؤمنان (مهاجر و انصار) تقویت و پشتیبانی کرد. و (خدا

بود که عربها را با وجود دشمنانگی شدیدشان در پرتو اسلام دگرگون کرد و (در میان آنان الفت ایجاد نمود) و دلهاي پر از حقد و کینه آنان را به هم نزدیک و مهربان کرد ، به گونه‌اي که (اگر همه آنچه در زمین است صرف می‌کردي نمی‌توانستي میان دلهايشان انس و الفت برقرار سازي . ولي خداوند (با هدایت آنان به ایمان و دوستي و برادري) میانشان انس و الفت انداخت ، چرا که او عزیز و حکیم است) و بر هر کاري توانا ، و کارش از روي حکمت انجام می‌پذیرد . (سورة الأنفال-62-63

در میعادگاه محبت از نیروی غیبی است که عشق و ایثار و خلوص در اوج می‌پرد.

جامعه صدر اسلام توأم با روح دوستی و اتحاد و بعید از هر نوع تنازع و اختلاف بود، و میدانستند که رقت‌بارترین جامعه را مردمی تشکیل می‌دهند که روح تسامح و گذشت در آنها مرده باشد. و همه با تمام نیروی روحی و جسمی در پی خدمت عقیده و ایمان و بهبودی امت بودند، زیرا بنابر شهادت تاریخ کسانی که در خدمت امت نیستند مجهول‌ترین هستند و نمی‌توان از این واقعیت چشم‌پوشی نمود که در مسیر فعالیت‌های مبارزاتی مشاکل و متاعب وجود دارد ولی این درس مشعلداران مسیر نبوت‌ها و رسالت‌ها در لوح هر وجدان با خط زرین جلوه‌گر است که **نقض تعهد مبارزه، فاجعه‌ای مرگ‌آسای می‌باشد که مساوی به موت قهرمان داستان است.**

و روشنفکران متعهد در هر عصر و زمان اذان قیام و جانفشانی در راه اصلاح و تغییر جوامع بشری را بلند می‌نمایند البته با این بینش که با جو و محیط غیر مساعد رزمیده و هر سکوت را بشکنند بنابراین بنایست‌ساحه را برای فرصت‌طلبان این‌وقت ترک نمود زیرا اپورتونیست‌ها (opportunists) و ماجراجوها بزرگترین موانع یکپارچگی بوده‌اند پس باید مجد و شرف و عزت و قدرت را در اتباع و متابعت‌الگوهای نخستین امت (اصحاب رضی‌الله‌عنهم) و تمسک جستن به اسلام جستجو نمود. امام مالک رحمه‌الله می‌فرماید: [لن یصلح آخر هذه الأمة إلا ما أصلح اولها] (هرگز اصلاح نمی‌کند آخر این امت را مگر آنچه اول آنرا اصلاح نمود).

پیامبر اسلام علیه الصلاة والسلام (توادد) و (تراحم) و (تعاطف) (محبت و رحمت و مهربانی) با ارایه مثال چنین تعلیم می‌دهد: [عن النعمان بن بشیر رضی الله عنهما قال: قال رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم): مثل المؤمنین فی توادهم و تراحمهم و تعاطفهم، مثل الجسد إذا اشتکی منه عضوٌ تداعی له سائر الجسد بالسهر والحمی] (از نعمان بن بشیر رضی الله عنهما روایت است که رسول الله (صلی الله علیه و آله و سلم) فرمود: مثال مسلمانان در محبت و رحمت و مهربانی‌شان به همدیگر مانند یک جسد است، که هر گاه عضوی از آن بدرد آید، دیگر اعضای جسد در تب و بیدار خوابی با آن همراهی

می کنند). (متفق علیه)

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش زیک جوهرنند
چو عضوی بدرد آورد روزگار
دیگر عضوها را نگیرد قرار
تو کز محنت دیگران بی غمی
نشاید که نامت نهند آدمی

سعدی

ذهنیت عدم تعاون با مصیبت زده گان، مصیبت بزرگتر است که عاید حال طبقه مترف راحت طلب شده است.

زمانیکه پیامبر اکرم علیه الصلاة والسلام معاذ بن جبل و ابو موسی اشعری را به یمن فرستاد برای ایشان فرمود: [تطاوعا و لا تختلفا] (اطاعت و فرمانبرداری نمائید و اختلاف نوزید) (بخاری و مسلم) بنابراین سعی ورزیم یک اذان با یک لهجه و آواز از حلقوم سفرا یعنی دعوت گران مکتب بیرون شود. هر که دارای وجدان با ایمان و روح سلیم باشد در پی ایجاد و چشم براه وحدت و اخوت و الفت و محبت امت است و هیچگونه دلیل شخصی و گروهی و قومی و ... مانع وی ازین راه نمی گردد، و کسیکه از چنین فضیلت عظیم بی بهره گردد و طریق نفاق را گزیند برای کسب چه ثوابی سعی و تلاش خواهد ورزید؟

نه افغانیم و نی ترک و تتریم 2005 چمن زادیم و از یک شاخساریم

تمیز رنگ و بو بر ما حرام است که ما پرورده یک نو بهاریم

(علامه اقبال رح)

[وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ] (کسانی که پس از مهاجرین و انصار به دنیا می آیند ، می گویند : پروردگارا ! ما را و برادران ما را که در ایمان آوردن بر ما پیشی گرفته اند بیامرز . و کینه ای نسبت به مؤمنان در دلهایمان جای مده ، پروردگارا ! تو دارای رأفت و رحمت فراوانی هستی.) سورة الحشر- 10

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

باسم (از):

و کتر نغسار خطیبی

www.khetabat.com